

अरं त्विभिस्त्रिभिः समं भवत्यक्षरमतिशय्यते त्र्यक्षरं तत्त्वमम् । निधनमिति त्र्यक्षरं तत्त्वममेव भवति, तानि ह वा एतानि द्वाविंशतिरक्षराणि । एकविंशत्यादित्यमात्रोत्थे कविंशो वा इतोऽसावादित्यो द्वाविंशेन परमादित्याज्जयति तन्नाकं तद्विशोकम् । आप्नोतीहृदादित्यजयं परो ह्यास्यादित्यजयाज्जयो भवति य एतदेवं विद्वानात्मसंस्मृतमतिमत्सु सप्तविधं सामोपास्ते सामोपास्ते” ।

पुनः पञ्चविधस्य मनव्यादिनाम्ना उपासनं तत्त्वोक्तं यथा “मनो हिङ्कारो वाक्पञ्चाक्षरं उद्गोथः श्रोत्रं” प्रतिहारः प्राणो निधनमेतद्गायत्रं प्राणेषु प्रोतम् । स य एवमेद्गायत्रं प्राणेषु प्रोतं वेद प्राणो भवति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, महामनाः स्यात्तद्व्रतम् । अभिमन्यति स हिङ्कारो धूमो जायते स प्रस्तावो ज्वलति स उद्गोथो ऽङ्गारः भयन्ति स प्रतिहार उपशम्यति तद्विधनं संशम्यति तद्विधनमेतद्ग्रन्तरमग्नौ प्रोतम् । स य एवमेतद्ग्रन्तरमग्नौ प्रोतं वेद ब्रह्मवर्षस्त्र्यक्षरादेो भवति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, न प्रवृद्धग्निमाचामेक्ष निरीवेत्तद्व्रतम् । उपमन्यते स हिङ्कारो क्षपयते स प्रस्तावः स्त्रिया सह गेते स उद्गोथः प्रतिस्त्री सह गेते स प्रतिहारः कालं गच्छति तद्विधनं पारं गच्छति तद्विधनमेतद्दामदेव्यं मिथुने प्रोतम् । स य एवमेतद्दामदेव्यं मिथुने प्रोतं वेद मिथुनीभवति मिथुनान्मिथुनात् प्रजायते सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, न काञ्चन परिहरेत्तद्व्रतम् । उद्यन् हिङ्कारः उदितः प्रस्तावो मध्यन्दिन उद्गोथोऽपराहः प्रतिहारोऽस्तं यद्विधनमेतद्दृक्दादित्ये प्रोतम् । स य एवमेतद्दृक्दादित्ये प्रोतं वेद तेजस्त्र्यक्षरादेो भवति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, तपनं न निन्देत्तद्व्रतम् । अभ्याणि सम्प्लवन्ते स हिङ्कारो मेघो जायते स प्रस्तावो वर्षति स उद्गोथो विद्योतते स्तनजति स प्रतिहार उद्गृह्णाति तद्विधनमेतद्दृक्पं पर्जन्ये प्रोतम् । स य एवमेतद्दृक्पं पर्जन्ये प्रोतं वेद विरूपाक्षं सुरूपांश्च पशून्वक्त्र्ये सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या वर्षन्तं स निन्देत्तद्व्रतम् । वसन्तो हिङ्कारो घीघ्रः प्रस्तावो वर्षा उद्गोथः यत् प्रतिहारो जेमन्तो निधनमेतद्द्वैराजमृदु

प्रोतम् । स य एवमेवद्वैराजमृदुषु प्रोत वेद विराजति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्षेण, सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, ऋतुं निन्देत्तद्व्रतम् । पृथिवी हिङ्कारोऽन्तरिक्षं प्रस्तावो द्यौरुद्गोथो दिशः प्रतिहारः समुद्रो निधनमेताः शक्र्यो लोकेषु प्रोताः । स य एवमेताः शक्र्यो लोकेषु प्रोता वेद लोकी भवति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, लोकाश्च निन्देत्तद्व्रतम् । अजा हिङ्कारोऽवयः प्रस्तावो गाव उद्गोथोऽश्वाः पतिहारः पुरुषो निधनमेता रेवत्यः पशुषु प्रोताः । स य एवमेता रेवत्यं पशुषु प्रोता वेद, पशुमान् भवति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, पशून्च निन्देत्तद्व्रतम् । लोम हिङ्कारः त्वक् प्रस्तावो मांसमुद्गोथोऽस्थि प्रतिहारो मज्जा निधनमेतद्यन्त्रायत्तीयमङ्गेषु प्रोतम् । स य एवमेतद्यन्त्रायत्तीयमङ्गेषु प्रोतं वेदाङ्गीभवति नाङ्गेन विहूर्कति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, संवत्सरं मज्जो नास्त्रीयात्तद्व्रतं मज्जो नास्त्रीयादिति वा । अग्निर्हिङ्कारो वायुः प्रस्ताव आदित्य उद्गोथो नक्षत्राणि प्रतिहारश्चन्द्रमा निधनमेताऽराजतं देवतासु प्रोतम् । स य एवमेतद्वैराजतं देवतासु प्रोतं वेदैतासामेव देवतानां सलोकातां सार्ष्टितां सायुज्यं गच्छति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या, ब्राह्मणाश्च निन्देत्तद्व्रतम् । तृतीयं विद्या हिङ्कारस्त्रय इमे लोकाः स प्रस्तावोऽग्निर्वयुरादित्यः स उद्गोथो नक्षत्राणि वयांसि मरीचयः स प्रतिहारः सर्पा गन्धर्वाः पितरस्तद्विधनमेतत्क्षाम सर्वस्मिन् प्रोतम् । स य एवमेतत्क्षाम सर्वस्मिन् प्रोतं वेद सर्वं ह भवति । तदेव लोको भवति ‘यानि पञ्चधा त्रीणि तेभ्यो न ज्ञायः परमन्यदस्ति । यस्तद्देद स वेद सर्वं सर्वां दिव्यो बलमग्नौ हरन्ति’ सर्वमस्मिन्तुपासीत तद्व्रतम्” ।

एवं सामावयवानां तत्तद्दृष्टोपासनसङ्ख्या उद्गीचरुपावयवस्य ओङ्कारादिदृष्टोपासनयुक्तं तत्त्वं यथा ‘ओमित्येतदक्षरमुद्गीथः तद्वा एतन्मिथुनं यद्वाक्च प्राणश्चक्षुश्च साम च । तदेतन्मिथुनमोमित्येतस्मिन्क्षरे संयुज्यते यदा वै मिथुनौ समागच्छत आपयतो वै तावन्त्योन्यस्य कामम् । आपयिता ह वै कामानां भवति य एतदेवं विद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्ते । तद्वा एतदनुज्ञाक्षरं यद्वि किञ्चा-